

Den højtærede Minister indrømmede jo ogsaa, at det hele begærede Antal af 22 ikke var saa absolut fornødent.

Jeg skal nu komme til det store Spørgsmaal om Telegrafamtstjerne, som synes at sætte Lidensfæberne i en mærkelig Bevægelse. Jeg maa tilstaa, at jeg aldrig havde anet, at det Forslag var i saa høj Grad egnet dertil (Dalsgaard: Der er jo ikke andet at tage fat paa!) Ja, jeg forstaar jo ogsaa nok, at det er en Slags Hunger efter Storpolitikk, som leder de ærede Medlemmer til at tage saa stærkt fat. Finansloven er jo meget lidt storpolitisk i Aar. Der hvor man plejer at slaa de store Slag, som kan sætte Stel mellem „Forsvædne og Overløberne“ og de principfaste Venstre-mænd, som alle deres Dage have staaet paa samme Standpunkt, nemlig paa de militære Budgetter, der er det jo saa uheldigt, at der ikke er det allermindeste at hænge sig ved, ikke en Gang saa meget som en Smule rogrit Krudt at plasse med, de Herrer ere ganske renonce paa noget, hvorved de kunne forsøge deres Mistæneliggørelser over for Venstres Flertal. Derfor forstaar jeg meget vel, at man med Begærlighed griber endog efter et, som det i hvert Fald forekommer mig, i politisk Henseende saa uskyldigt Punkt som dette. Jeg skal først vende mig mod det ærede Medlem for Vangeland (Brandes), hvis Bemærkninger jeg dog rigtignok i Enkelthederne ikke finder megen Anledning til at komme ind paa. Det ærede Medlems Udtalelse, havde nærmest en psykologisk Interesse for mig, den samme virkelige oprigtige og varme Interesse, hvormed jeg i det hele har fulgt hans Udtalelser i Aar. Jeg har uæggelig med en vis Betagelse set den overhaandtagende Aiterhed og Bitterhed, der arbejder sig op i det ærede Medlem, vel sagtens paa Grund af de forskellige politiske Støffelser, han har lidt, jeg antager, det har været Grunden. Det er ganske bekynderligt at se, hvorledes det farver alle det ærede Medlems Ytringer, hvorledes han, der jo ellers er i Stand til at tænke og ræsonnere logisk, ved derne Bitterhed kommer til de ubegribeligste og urimeligste Overdrivelser, kommer til ikke at kunne forstaa de almindeligste Billeder, løst henhæftede Bemærkninger, ja endog til ikke at kunne forstaa ganske almindelige Argumenter, og det er det, der i alt Fald i dette Tilfælde gør det meget vanskeligt at argumentere med det ærede Medlem. Der er ogsaa en anden Ting, som gør det lidt vanskeligt: det er det ærede Medlems stigende Tilbøjelighed til at sige politiske Modstandere personlige Uartigheder, en Til-

bøjelighed, som over for mig er ganske meningsløs, da jeg de ikke saa Gange, jeg har debatteret med det ærede Medlem paa forskellige Omraader, altid har behandlet ham med fuldendt Høflighed, hvorfor jeg kunde have nogen Grund til at vente det samme af ham. Ønsker det ærede Medlem, at debattere paa den Maade, kan han maaste komme til det, det savnes der sikkert ikke Anledning til med andre, med mig kan han i ethvert Tilfælde ikke komme til det jeg følger ham ikke paa det Omraade. Som Eksempel paa det ærede Medlems virkeligt ret kuriøse Overdrivelser, skal jeg nævne dette om Skrækken for Telegrammer. Jeg henhæftede en Bemærkning om, at jævne Folk er saa lidet vant til at modtage Telegrammer, saa naar de saa Telegram i Huset, tror de, at der maa være sket en Ulykke, at en eller anden af deres nærmeste er bleven syg o. s. v. Det har jeg Sneje af Gange set, og det skulde undre mig, om det ærede Medlem har særdeles saa højt paa Samfundets Stige, at han ikke ved forskellige Lejligheder har set noget lignende. Saa udmaalede det ærede Medlem med sit fremragende dramatiske Talent en store Scene med Besvimelser og Gud ved hvad, men jeg skal, som sagt, ikke følge det ærede Medlem paa dette Omraade. Det ærede Medlem mente ogsaa, at jeg skulde have sagt, at det overhovedet ikke var heldigt at bruge Telegrammen, og at det var min Mening, at jeg vilde ligesvem afstrække Folk fra at bruge den, der skulde være noget forfærdt, noget urimeligt i at benytte sig af denne Institution o. s. v. Naa! Jeg skal nu ikke gaa videre ind paa disse Ting, der er jo ikke Grund til andet end blot at gøre opmærksom derpaa for den psykologiske Interesses Skyld. Jeg vil hellere vende mig til de to andre ærede Medlemmer, der have fundet Anledning til at udtale sig imod vort Flertallets Standpunkt med Hensyn til Telegramamtstjerne, idet jeg finder, at deres Argumentation har været af en saadan Bestaffenhed, at det i alle Maader er hyggeligere og ogsaa lettere at debattere med dem, idet det dels var virkelige Argumenter, der fremsførtes, som man naturligvis kan være uenig om, men om hvilke der dog lader sig debattere, og dels skete i en Tone, som i enhver Henseende var ganske ulastelig. Dog maa jeg sige, at ogsaa disse ærede Medlemmer som mig noget vel højt op, og at det var svært store Ord, der blev brugte om dette ganske jævne saglige Spørgsmaal, hvorvidt det er rigtigst at sætte Telegramamtstjerne nogle Dre højere eller lavere. Det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 7de Valgkreds